Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

►**B** **ΟΔΗΓΙΑ 2008/118/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 16ης Δεκεμβρίου 2008

σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ

(ΕΕ L 9 της 14.1.2009, σ. 12)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Οδηγία 2010/12/ΕΕ του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 2010	L 50	1	27.2.2010

Τροποποιείται από:

►**A1**	Συνθήκη Προσχώρησης της Κροατίας (2012)	L 112	10	24.4.2012

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 2008/118/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Δεκεμβρίου 2008

σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [1],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης [3] τροποποιήθηκε ουσιωδώς και επανειλημμένως. Δεδομένου ότι πρόκειται να τροποποιηθεί περαιτέρω, θα πρέπει, χάριν σαφήνειας, να αντικατασταθεί.

(2) Οι όροι επιβολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα προϊόντα που καλύπτει η οδηγία 92/12/ΕΟΚ, εφεξής «προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης», πρέπει να είναι εναρμονισμένοι ώστε να διασφαλίζεται η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(3) Πρέπει να διευκρινιστούν τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης στα οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία και να γίνεται αναφορά για το σκοπό αυτό στην οδηγία 92/79/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των φόρων στα τσιγάρα [4], στην οδηγία 92/80/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των φόρων στα βιομηχανοποιημένα καπνά εκτός των τσιγάρων [5], στην οδηγία 92/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται στην αλκοόλη και τα αλκοολούχα ποτά [6], στην οδηγία 92/84/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την προσέγγιση των συντελεστών των ειδικών φόρων κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά και την αλκοόλη [7], στην οδηγία 95/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1995, περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβαρύνουν την κατανάλωση των επεξεργασμένων καπνών [8], και στην οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας [9].

---

[1] Γνώμη της 18ης Νοεμβρίου 2008 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).
[2] Γνώμη της 22ας Οκτωβρίου 2008 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).
[3] ΕΕ L 76 της 23.3.1992, σ. 1.
[4] ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 8.
[5] ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 10.
[6] ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 21.
[7] ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 29.
[8] ΕΕ L 291 της 6.12.1995, σ. 40.
[9] ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51.

▼B

(4) Τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης είναι δυνατόν να υπόκεινται σε άλλους έμμεσους φόρους για ειδικούς σκοπούς. Ωστόσο, στις περιπτώσεις αυτές και για να μην διακυβευθεί η χρησιμότητα των κοινοτικών κανόνων που αφορούν τους έμμεσους φόρους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συμμορφωθούν με ορισμένα βασικά στοιχεία των κανόνων αυτών.

(5) Για να διασφαλιστεί η ελεύθερη κυκλοφορία, η φορολόγηση των προϊόντων πλην εκείνων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης δεν θα πρέπει να συνεπάγεται διατυπώσεις που συνδέονται με τη διέλευση συνόρων.

(6) Είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί η εφαρμογή των διατυπώσεων όταν τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης μεταφέρονται από τα εδάφη τα οποία ορίζονται ως τμήμα του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας, αλλά εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, σε εδάφη τα οποία ορίζονται επίσης κατά τον ίδιο τρόπο, αλλά στα οποία εφαρμόζεται η παρούσα οδηγία.

(7) Δεδομένου ότι τα καθεστώτα αναστολής δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα [1] προβλέπουν κατάλληλα μέτρα παρακολούθησης, όταν τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης διέπονται από τις διατάξεις του εν λόγω κανονισμού, δεν είναι απαραίτητη η χωριστή εφαρμογή ενός συστήματος παρακολούθησης των ειδικών φόρων κατανάλωσης για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης υπάγονται σε κοινοτικό τελωνειακό καθεστώς αναστολής ή τελωνειακή διαδικασία αναστολής.

(8) Δεδομένου ότι, για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η έννοια και οι προϋποθέσεις σχετικά με το απαιτητό των ειδικών φόρων κατανάλωσης πρέπει να ταυτίζονται σε όλα τα κράτη μέλη, είναι απαραίτητο να καταστεί σαφές σε κοινοτικό επίπεδο πότε τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης τίθενται σε ανάλωση και ποιος είναι ο υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

(9) Δεδομένου ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης αποτελεί φόρο επί της κατανάλωσης ορισμένων προϊόντων, δεν θα πρέπει να βαρύνει τα υποκείμενα σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης προϊόντα τα οποία, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχουν καταστραφεί ή έχουν υποστεί ανεπανόρθωτη απώλεια.

(10) Τα καθεστώτα είσπραξης και επιστροφής του φόρου έχουν επίπτωση στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και, επομένως, θα πρέπει να ακολουθούν κριτήρια που δεν δημιουργούν διακρίσεις.

(11) Σε περίπτωση παρατυπίας, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης θα πρέπει να οφείλεται στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου διαπράχθηκε η παρατυπία η οποία οδήγησε στη θέση σε ανάλωση ή, όταν δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί πού διαπράχθηκε η παρατυπία, να οφείλεται στο κράτος μέλος όπου διαπιστώθηκε. Εάν τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης δεν έχουν φθάσει στον προορισμό τους και καμία παρατυπία δεν έχει διαπιστωθεί, θα πρέπει να θεωρείται ότι διαπράχθηκε παρατυπία στο κράτος μέλος αποστολής των προϊόντων.

[1] ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1.

▼B

(12) Εκτός από τις περιπτώσεις επιστροφής που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν, εφόσον το επιτρέπουν οι σκοποί της παρούσας οδηγίας, να επιστρέφουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που έχει καταβληθεί για προϊόντα που υπόκεινται στο φόρο αυτό και τα οποία τέθηκαν σε ανάλωση.

(13) Οι κανόνες και οι όροι που ισχύουν για τις παραδόσεις που απαλλάσσονται από την καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης θα πρέπει να παραμείνουν εναρμονισμένοι. Για τις απαλλασσόμενες παραδόσεις σε οργανισμούς που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη, θα πρέπει να χρησιμοποιείται πιστοποιητικό απαλλαγής.

(14) Θα πρέπει να καθοριστούν σαφώς οι περιπτώσεις στις οποίες επιτρέπονται οι πωλήσεις αφορολόγητων ειδών σε ταξιδιώτες που αναχωρούν από το έδαφος της Κοινότητας ώστε να αποφεύγονται οι απάτες και οι καταχρήσεις. Δεδομένου ότι τα πρόσωπα που ταξιδεύουν διά ξηράς μπορούν να μετακινούνται συχνότερα και ευκολότερα σε σύγκριση με τα πρόσωπα που ταξιδεύουν με πλοίο ή αεροπορικώς, ο κίνδυνος μη τηρήσεως από τους ταξιδιώτες των ορίων για επιτρεπόμενες εισαγωγές ελεύθερες από δασμούς και φόρους, και κατά συνέπεια ο φόρτος λόγω ελέγχων για τις τελωνειακές αρχές, είναι σημαντικά υψηλότερος στην περίπτωση ταξιδιού διά ξηράς. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να προβλέπεται ότι δεν θα πρέπει να επιτρέπονται στα χερσαία σύνορα πωλήσεις ελεύθερες από ειδικούς φόρους κατανάλωσης, όπως συμβαίνει ήδη στα περισσότερα κράτη μέλη. Θα πρέπει ωστόσο να προβλεφθεί μεταβατική περίοδος κατά τη διάρκεια της οποίας να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να συνεχίζουν να απαλλάσσουν από ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που διατίθενται από υπάρχοντα καταστήματα αφορολογήτων ειδών ευρισκόμενα στα χερσαία σύνορά τους με τρίτη χώρα.

(15) Δεδομένου ότι πρέπει να πραγματοποιούνται έλεγχοι στις μονάδες παραγωγής και αποθήκευσης, ώστε να διασφαλίζεται η είσπραξη της φορολογικής οφειλής, είναι απαραίτητο να διατηρηθεί ένα καθεστώς αποθήκευσης που να υπόκειται σε έγκριση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών, προκειμένου να διευκολύνονται οι έλεγχοι αυτοί.

(16) Θα πρέπει επίσης να καθοριστούν οι υποχρεώσεις προς τις οποίες πρέπει να συμμορφώνονται οι εγκεκριμένοι αποθηκευτές και οι επαγγελματίες που δεν έχουν την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή.

(17) Τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης θα πρέπει να είναι δυνατόν, προτού τεθούν σε ανάλωση, να διακινούνται εντός της Κοινότητας υπό καθεστώς αναστολής. Η διακίνηση αυτή θα πρέπει να επιτρέπεται από μια φορολογική αποθήκη προς διάφορους προορισμούς, ιδίως προς άλλη φορολογική αποθήκη, αλλά και προς τόπους ισοδύναμους για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

(18) Θα πρέπει, επίσης, να επιτρέπεται η διακίνηση προϊόντων τα οποία υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής από τον τόπο εισαγωγής τους προς αυτούς τους προορισμούς και, επομένως, θα πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη σχετικά με την ιδιότητα του προσώπου στο οποίο επιτρέπεται να αποστέλλει τα προϊόντα από αυτόν τον τόπο εισαγωγής, αλλά δεν του επιτρέπεται να τα κατέχει.

▼B

(19) Για να διασφαλίζεται η πληρωμή του ειδικού φόρου κατανάλωσης σε περίπτωση μη εκκαθάρισης της διακίνησης προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να απαιτούν εγγύηση, η οποία θα πρέπει να παρέχεται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή της αποστολής ή τον εγγεγραμμένο αποστολέα ή, εάν τούτο επιτρέπεται από το κράτος μέλος αποστολής, από άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στη διακίνηση, υπό τους όρους που καθορίζουν τα κράτη μέλη.

(20) Για να διασφαλίζεται η είσπραξη του φόρου με τους συντελεστές που ορίζουν τα κράτη μέλη, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να είναι σε θέση να παρακολουθούν τη διακίνηση των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και επομένως θα πρέπει να προβλεφθεί σύστημα παρακολούθησης των προϊόντων αυτών.

(21) Για το σκοπό αυτό, είναι σκόπιμο να χρησιμοποιείται το μηχανοργανωμένο σύστημα που θεσπίστηκε με την απόφαση αριθ. 1152/2003/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 2003, για την εισαγωγή της πληροφορικής στη διακίνηση και στους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης ([1]). Η εφαρμογή αυτού του συστήματος, σε αντίθεση με το σύστημα που βασίζεται στη χρήση εντύπων εγγράφων, επιταχύνει τις αναγκαίες διατυπώσεις και διευκολύνει την παρακολούθηση της διακίνησης των προϊόντων τα οποία υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής.

(22) Πρέπει να θεσπιστεί η διαδικασία με την οποία οι επαγγελματίες ενημερώνουν τις φορολογικές αρχές των κρατών μελών σχετικά με τα φορτία προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης τα οποία αποστέλλονται ή παραλαμβάνονται. Θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη η κατάσταση ορισμένων παραληπτών που δεν είναι συνδεδεμένοι με το μηχανοργανωμένο σύστημα, αλλά οι οποίοι μπορούν να παραλαμβάνουν προϊόντα τα οποία υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και τα οποία διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής.

(23) Για να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή των κανόνων σχετικά με τη διακίνηση υπό καθεστώς αναστολής, θα πρέπει να διευκρινιστούν οι όροι έναρξης και λήξης της διακίνησης, καθώς και ο τρόπος εκτέλεσης των καθηκόντων.

(24) Είναι αναγκαίο να καθοριστούν οι διαδικασίες που πρέπει να χρησιμοποιούνται όταν το μηχανοργανωμένο σύστημα δεν είναι διαθέσιμο.

(25) Θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να προβλέπουν ειδικό καθεστώς όταν η διακίνηση προϊόντων τα οποία υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής διεξάγεται εξ ολοκλήρου στο έδαφός τους, ή να συνάπτουν διμερείς συμφωνίες με άλλα κράτη μέλη οι οποίες να επιτρέπουν την απλούστευση.

(26) Πρέπει να αποσαφηνιστούν, χωρίς να μεταβληθεί η γενική μορφή τους, οι φορολογικοί και διαδικαστικοί κανόνες σχετικά με τη διακίνηση των προϊόντων για τα οποία ο ειδικός φόρος κατανάλωσης έχει ήδη καταβληθεί σε ένα κράτος μέλος.

(27) Όταν τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης αποκτώνται από ιδιώτες για δική τους χρήση και μεταφέρονται από τους ίδιους σε άλλο κράτος μέλος, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης θα πρέπει να καταβάλλεται στο κράτος μέλος όπου αποκτήθηκαν τα προϊόντα, σύμφωνα με την αρχή που διέπει την εσωτερική αγορά.

([1]) ΕΕ L 162 της 1.7.2003, σ. 5.

▼B

(28) Στις περιπτώσεις στις οποίες, μετά τη θέση τους σε ανάλωση σε ένα κράτος μέλος, τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης κατέχονται για εμπορικούς σκοπούς σε άλλο κράτος μέλος, πρέπει να καθορίζεται ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης οφείλεται στο δεύτερο κράτος μέλος. Προς τον σκοπό αυτόν, πρέπει, συγκεκριμένα, να διευκρινιστεί η έννοια «εμπορικοί σκοποί».

(29) Όταν τα προϊόντα τα οποία υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης αποκτώνται από πρόσωπα που δεν έχουν την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή ή του εγγεγραμμένου παραλήπτη και δεν ασκούν ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα, και τα εν λόγω προϊόντα αποστέλλονται ή μεταφέρονται άμεσα ή έμμεσα από τον πωλητή ή για λογαριασμό του, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης θα πρέπει να καταβάλλονται στο κράτος μέλος προορισμού και θα πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία την οποία θα πρέπει να ακολουθεί ο πωλητής.

(30) Για να αποφεύγονται οι συγκρούσεις συμφερόντων μεταξύ κρατών μελών και η διπλή φορολογία σε περιπτώσεις στις οποίες προϊόντα τα οποία υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε ένα κράτος μέλος διακινούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας, θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για τις περιπτώσεις στις οποίες προϊόντα τα οποία υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, μετά τη θέση τους σε ανάλωση, αποτελούν αντικείμενο παρατυπιών.

(31) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν ότι τα προϊόντα που τίθενται σε ανάλωση φέρουν φορολογικά επισήματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα. Η χρήση αυτών των επισημάτων ή σημάτων δεν θα πρέπει να προκαλεί εμπόδια στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Δεδομένου ότι η χρήση αυτών των επισημάτων ή σημάτων δεν θα πρέπει να προκαλεί διπλή φορολογική επιβάρυνση, θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι το ποσό που καταβάλλεται ή αποτελεί αντικείμενο εγγύησης για την απόκτηση αυτών των επισημάτων ή σημάτων πρέπει να επιστρέφεται, να διαγράφεται ή να αποδεσμεύεται από το κράτος μέλος το οποίο έχει εκδώσει τα επισήματα, εφόσον ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός και εισπράττεται σε άλλο κράτος μέλος.

Ωστόσο, προκειμένου να αποφεύγεται οποιαδήποτε κατάχρηση, τα κράτη μέλη που έχουν εκδώσει αυτά τα επισήματα ή σήματα θα πρέπει να μπορούν να εξαρτούν την επιστροφή, τη διαγραφή ή την αποδέσμευση του ποσού από την απόδειξη ότι αυτά έχουν αφαιρεθεί ή καταστραφεί.

(32) Η εφαρμογή των συνήθων απαιτήσεων σχετικά με τη διακίνηση και την παρακολούθηση των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης θα μπορούσε να προκαλέσει δυσανάλογη διοικητική επιβάρυνση στους μικρούς οινοπαραγωγούς. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απαλλάσσουν αυτούς τους παραγωγούς από ορισμένες υποχρεώσεις.

(33) Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, όσον αφορά τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης τα οποία χρησιμοποιούνται για τον εφοδιασμό των πλοίων και αεροσκαφών, δεν έχει βρεθεί ακόμη κοινή ικανοποιητική λύση.

(34) Όσον αφορά τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης τα οποία χρησιμοποιούνται για την κατασκευή και τη συντήρηση διασυνοριακών γεφυρών μεταξύ κρατών μελών, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να λαμβάνουν μέτρα τα οποία παρεκκλίνουν από τους κανονικούς κανόνες και διαδικασίες που εφαρμόζονται στα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης τα οποία μεταφέρονται από ένα κράτος μέλος σε άλλο, προκειμένου να μειωθεί το διοικητικό βάρος.

▼B

(35) Τα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([1]).

(36) Για να μπορέσουν να προσαρμοστούν στο ηλεκτρονικό σύστημα ελέγχου για τη διακίνηση των προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να τύχουν μεταβατικής περιόδου κατά την οποία η διακίνηση αυτή μπορεί να συνεχίσει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατυπώσεις που προβλέπονται από την οδηγία 92/12/ΕΟΚ.

(37) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η διασφάλιση κοινού καθεστώτος σχετικά με ορισμένες πτυχές των ειδικών φόρων κατανάλωσης, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και, κατά συνέπεια, λόγω της έκτασης και των επιπτώσεών της, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης που επιβάλλονται άμεσα ή έμμεσα στην κατανάλωση των κάτωθι προϊόντων (εφεξής «προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης»):

α) ενεργειακά προϊόντα και ηλεκτρική ενέργεια που εμπίπτουν στην οδηγία 2003/96/ΕΚ,

β) αλκοόλη και αλκοολούχα ποτά που εμπίπτουν στις οδηγίες 92/83/ΕΟΚ και 92/84/ΕΟΚ,

γ) βιομηχανοποιημένα καπνά που εμπίπτουν στις οδηγίες 95/59/ΕΚ, 92/79/ΕΟΚ και 92/80/ΕΟΚ.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, για ειδικούς σκοπούς, να επιβάλλουν πρόσθετους έμμεσους φόρους στα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, υπό τον όρο ότι οι φόροι αυτοί είναι σύμφωνοι με τους κοινοτικούς κανόνες φορολόγησης που ισχύουν για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης ή τον φόρο προστιθέμενης αξίας, όσον αφορά τον καθορισμό της φορολογικής βάσης, τον υπολογισμό, το απαιτητό και τον έλεγχο του φόρου, εξαιρουμένων των διατάξεων περί απαλλαγών.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν φόρους:

α) σε προϊόντα πλην των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης,

β) στις παροχές υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν σχέση με τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, οι οποίες δεν έχουν χαρακτήρα φόρου επί του κύκλου εργασιών.

Ωστόσο, η επιβολή αυτών των φόρων δεν μπορεί, κατά το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών, να συνεπάγεται διατυπώσεις που συνδέονται με τη διέλευση συνόρων.

([1]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

▼B

Άρθρο 2

Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης κατά:

α) την παραγωγή τους, συμπεριλαμβανομένης, ανάλογα με την περίπτωση, της εξόρυξής τους, στο έδαφος της Κοινότητας,

β) την εισαγωγή τους στο έδαφος της Κοινότητας.

Άρθρο 3

1. Οι διατυπώσεις που προβλέπουν οι κοινοτικές τελωνειακές διατάξεις για την είσοδο εμπορευμάτων στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας εφαρμόζονται κατ' αναλογία κατά την είσοδο υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων στην Κοινότητα από έδαφος που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2.

2. Οι διατυπώσεις που προβλέπουν οι κοινοτικές τελωνειακές διατάξεις για την έξοδο εμπορευμάτων από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας εφαρμόζονται κατ' αναλογία κατά την έξοδο υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από την Κοινότητα προς έδαφος από τα αναφερόμενα στο άρθρο 5 παράγραφος 2.

3. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 και 2, η Φινλανδία εξουσιοδοτείται να εφαρμόζει τις ίδιες διαδικασίες για τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων μεταξύ του εδάφους της, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2, και των εδαφών που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο γ), με εκείνες που εφαρμόζονται για τις διακινήσεις στο έδαφός της, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2.

4. Τα κεφάλαια III και IV δεν εφαρμόζονται στα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που καλύπτονται από τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής.

Άρθρο 4

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και των διατάξεων εφαρμογής της, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «εγκεκριμένος αποθηκευτής»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του, να παράγει, να μεταποιεί, να κατέχει, να παραλαμβάνει ή να αποστέλλει υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής του φόρου σε φορολογική αποθήκη,

2. «κράτος μέλος» και «έδαφος κράτους μέλους»: το έδαφος κάθε κράτους μέλους της Κοινότητας στο οποίο εφαρμόζεται η συνθήκη σύμφωνα με το άρθρο 299, πλην των τρίτων εδαφών,

3. «Κοινότητα» και «έδαφος της Κοινότητας»: τα εδάφη των κρατών μελών όπως ορίζονται στο σημείο 2,

4. «τρίτα εδάφη»: τα εδάφη που απαριθμούνται στο άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3,

5. «τρίτη χώρα»: κράτος ή έδαφος στο οποίο δεν εφαρμόζεται η συνθήκη,

▼B

6. «τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής»: οποιαδήποτε από τις ειδικές διαδικασίες που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 σχετικά με την τελωνειακή επιτήρηση στην οποία υπόκεινται τα μη κοινοτικά εμπορεύματα κατά την είσοδό τους στο τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας, την προσωρινή εναπόθεση, τις ελεύθερες ζώνες ή ελεύθερες αποθήκες, καθώς και οποιοδήποτε από τα καθεστώτα που αναφέρονται στο άρθρο 84 παράγραφος 1 στοιχείο α) του εν λόγω κανονισμού,

7. «καθεστώς αναστολής»: φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στην παραγωγή, τη μεταποίηση, την κατοχή ή τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία δεν καλύπτονται από τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής αλλά τελούν σε αναστολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

8. «εισαγωγή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων»: η είσοδος στο έδαφος της Κοινότητας υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων εκτός εάν τα προϊόντα, κατά την είσοδό τους στην Κοινότητα, υπάγονται σε τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής, καθώς και η έξοδός τους από τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής,

9. «εγγεγραμμένος παραλήπτης»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του, και υπό τους όρους που αυτές καθορίζουν, να παραλαμβάνει υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα προερχόμενα από άλλο κράτος μέλος τα οποία διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης,

10. «εγγεγραμμένος αποστολέας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής, στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του, και υπό τους όρους που αυτές καθορίζουν, μόνο να αποστέλλει υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα υπό καθεστώς αναστολής κατόπιν της θέσης τους σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 79 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92,

11. «φορολογική αποθήκη»: τόπος όπου υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα παράγονται, μεταποιούνται, κατέχονται, παραλαμβάνονται ή αποστέλλονται υπό καθεστώς αναστολής από εγκεκριμένο αποθηκευτή στο πλαίσιο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του, υπό ορισμένους όρους που καθορίζουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται η φορολογική αποθήκη.

Άρθρο 5

1. Η παρούσα οδηγία και οι οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 εφαρμόζονται στο έδαφος της Κοινότητας.

2. Η παρούσα οδηγία και οι οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 δεν εφαρμόζονται στα κάτωθι εδάφη τα οποία αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας:

α) Κανάριοι Νήσοι,

β) Γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα,

γ) Νήσοι Άαλαντ,

δ) Αγγλονορμαδικές Νήσοι.

▼B

3. Η παρούσα οδηγία και οι οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 δεν εφαρμόζονται στα εδάφη που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 299 παράγραφος 4 της συνθήκης, ούτε στα κάτωθι άλλα εδάφη τα οποία δεν αποτελούν μέρος του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας:

α) Νήσος Ελιγολάνδη,

β) έδαφος του Μπίζινγκεν,

γ) Θέουτα,

δ) Μελίλια,

ε) Λιβίνιο,

στ) Καμπιόνε ντ' Ιτάλια,

ζ) τα ιταλικά ύδατα της Λίμνης του Λουγκάνο.

4. Η Ισπανία μπορεί, με δήλωσή της, να γνωστοποιήσει ότι η παρούσα οδηγία και οι οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 εφαρμόζονται στις Καναρίους Νήσους –με την επιφύλαξη της λήψης μέτρων προσαρμογής λόγω της άκρως περιφερειακής τους θέσης– για όλα ή ορισμένα από τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 1, από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση της δήλωσης αυτής.

5. Η Γαλλία μπορεί, με δήλωσή της, να γνωστοποιήσει ότι η παρούσα οδηγία και οι οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 1 εφαρμόζονται στα γαλλικά υπερπόντια διαμερίσματα –με την επιφύλαξη της λήψης μέτρων προσαρμογής λόγω της άκρως περιφερειακής τους θέσης– για όλα ή ορισμένα από τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 1, από την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση της δήλωσης αυτής.

6. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν θίγουν τη διατήρηση, στην Ελλάδα, του ειδικού καθεστώτος του Αγίου Όρους, όπως είναι κατοχυρωμένο από το άρθρο 105 του Ελληνικού Συντάγματος.

Άρθρο 6

1. Λαμβανομένων υπόψη των συμβάσεων και συνθηκών που έχουν συναφθεί με τη Γαλλία, την Ιταλία, την Κύπρο και το Ηνωμένο Βασίλειο αντίστοιχα, το Πριγκιπάτο του Μονακό, ο Άγιος Μαρίνος, οι περιοχές των κυρίαρχων βάσεων του Ηνωμένου Βασιλείου στο Ακρωτήρι και τη Δεκέλεια και η Νήσος του Μαν, δεν θεωρούνται τρίτες χώρες για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι η διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από ή προς:

α) το Πριγκιπάτο του Μονακό, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς τη Γαλλία,

β) τον Άγιο Μαρίνο, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς την Ιταλία,

γ) τις περιοχές κυρίαρχων βάσεων του Ηνωμένου Βασιλείου στο Ακρωτήρι και τη Δεκέλεια, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς την Κύπρο,

δ) τη Νήσο του Μαν, αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς το Ηνωμένο Βασίλειο.

▼B

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζεται ότι η διακίνηση υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από ή προς το Jungholz και το Mittelberg (Kleines Walsertal) αντιμετωπίζεται ως διακίνηση από ή προς τη Γερμανία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΠΑΙΤΗΤΟ, ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΙΔΙΚΟ ΦΟΡΟ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ 1

Χρόνος και τόπος όπου καθίσταται απαιτητός ο φόρος

Άρθρο 7

1. Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός κατά το χρόνο και στο κράτος μέλος θέσης σε ανάλωση των προϊόντων.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως «θέση σε ανάλωση» νοείται:

α) η έξοδος υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από ένα καθεστώς αναστολής, συμπεριλαμβανομένης της παράτυπης εξόδου,

β) η κατοχή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων εκτός καθεστώτος αναστολής, για τα οποία δεν έχει επιβληθεί ειδικός φόρος κατανάλωσης δυνάμει των εφαρμοστέων διατάξεων του κοινοτικού δικαίου και της εθνικής νομοθεσίας,

γ) η παραγωγή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, συμπεριλαμβανομένης της παράτυπης παραγωγής, εκτός καθεστώτος αναστολής,

δ) η εισαγωγή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, συμπεριλαμβανομένης της παράτυπης εισαγωγής, εκτός εάν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα υπαχθούν, αμέσως μετά την εισαγωγή, σε καθεστώς αναστολής.

3. Ο χρόνος θέσης σε ανάλωση είναι:

α) στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii), ο χρόνος παραλαβής των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από τον εγγεγραμμένο παραλήπτη,

β) στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iv), ο χρόνος παραλαβής των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από τον παραλήπτη,

γ) στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 2, ο χρόνος παραλαβής των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων στον τόπο άμεσης παράδοσής τους.

4. Η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης υπό καθεστώς αναστολής από αιτία οφειλόμενη στην ίδια τη φύση του προϊόντος, σε τυχαίο γεγονός ή ανωτέρα βία ή ακόμη με την άδεια των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους δεν θεωρείται θέση σε ανάλωση.

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, θεωρείται ότι τα προϊόντα έχουν υποστεί ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια όταν δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

▼B

Η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια των εν λόγω υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων αποδεικνύεται κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εντός του οποίου επήλθε η εν λόγω ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια ή, όταν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός του τόπου όπου επήλθε η απώλεια, του κράτους μέλους εντός του οποίου διαπιστώθηκε.

5. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τους δικούς του κανόνες και προϋποθέσεις για τον καθορισμό των απωλειών που αναφέρονται στην παράγραφο 4.

Άρθρο 8

1. Υπόχρεος να καταβάλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης που καθίσταται απαιτητός είναι:

α) σε σχέση με την έξοδο υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων από καθεστώς αναστολής όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο α):

i) ο εγκεκριμένος αποθηκευτής, ο εγγεγραμμένος παραλήπτης ή κάθε άλλο πρόσωπο που απελευθερώνει ή εξ ονόματος του οποίου απελευθερώνονται τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα από καθεστώς αναστολής και σε περίπτωση παράτυπης εξόδου από τη φορολογική αποθήκη, κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην έξοδο αυτή,

ii) σε περίπτωση παρατυπίας κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 10 παράγραφοι 1, 2 και 4: ο εγκεκριμένος αποθηκευτής, ο εγγεγραμμένος αποστολέας ή κάθε άλλο πρόσωπο που εγγυήθηκε την πληρωμή σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφοι 1 και 2, και κάθε πρόσωπο που συμμετείχε στην παράτυπη έξοδο και το οποίο γνώριζε ή όφειλε ευλόγως να γνωρίζει τον παράτυπο χαρακτήρα της εξόδου,

β) σχετικά με την κατοχή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο β): το πρόσωπο που κατέχει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα και κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην κατοχή τους,

γ) σχετικά με την παραγωγή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ): το πρόσωπο που παράγει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα και σε περίπτωση παράτυπης παραγωγής, κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην παραγωγή τους,

δ) σχετικά με την εισαγωγή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο δ): το πρόσωπο που δηλώνει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα ή εξ ονόματος του οποίου δηλώνονται αυτά κατά την εισαγωγή και σε περίπτωση παράτυπης εισαγωγής, κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται στην εισαγωγή.

2. Σε περίπτωση περισσότερων υπόχρεων για την καταβολή του οφειλόμενου ποσού του ειδικού φόρου κατανάλωσης, τα πρόσωπα αυτά είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπόχρεα για την πληρωμή της εν λόγω οφειλής.

Άρθρο 9

Οι όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός καθώς και ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι αυτοί που ισχύουν κατά την ημερομηνία κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος όπου το προϊόν τίθεται σε ανάλωση.

▼B

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επιβάλλεται και εισπράττεται και, κατά περίπτωση, επιστρέφεται ή διαγράφεται σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίζει κάθε κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις ίδιες διαδικασίες τόσο στα εθνικά προϊόντα όσο και στα προϊόντα προέλευσης άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 10

1. Όταν διαπράττεται παρατυπία κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, η οποία προκαλεί τη θέση τους σε ανάλωση σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο α), η θέση σε ανάλωση πραγματοποιείται στο κράτος μέλος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.

2. Όταν διαπιστώνεται παρατυπία κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής ειδικού φόρου κατανάλωσης, η οποία προκαλεί τη θέση τους σε ανάλωση σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο α), και δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο τόπος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία, η εν λόγω παρατυπία θεωρείται ότι διαπράχθηκε στο κράτος μέλος και κατά το χρόνο που έγινε η διαπίστωση αυτή.

3. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου τα προϊόντα τέθηκαν ή θεωρείται ότι τέθηκαν σε ανάλωση, ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

4. Όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής δεν έχουν φθάσει στον προορισμό τους και, κατά τη διάρκεια της διακίνησης, δεν έχει διαπιστωθεί καμία παρατυπία που να προκαλεί τη θέση τους σε ανάλωση σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχείο α), θεωρείται ότι διαπράχθηκε παρατυπία στο κράτος μέλος αποστολής και κατά τη στιγμή κατά την οποία άρχισε η διακίνηση, εκτός εάν, εντός τεσσάρων μηνών από την έναρξη της διακίνησης σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1, προσκομισθούν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής ικανοποιητικά αποδεικτικά στοιχεία για την περάτωση της διακίνησης, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2, ή για τον τόπο όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.

Εάν το πρόσωπο που παρέχει την προβλεπόμενη στο άρθρο 18 εγγύηση δεν γνώριζε ή δεν μπορούσε να γνωρίζει ότι τα προϊόντα δεν αφίχθησαν στον προορισμό τους, τού χορηγείται προθεσμία ενός μηνός από την ημέρα της ανακοίνωσης της πληροφορίας αυτής από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής προκειμένου να είναι σε θέση ν' αποδείξει ότι η διακίνηση έχει περατωθεί σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2 ή να υποδείξει τον τόπο όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.

5. Ωστόσο, στις περιπτώσεις των παραγράφων 2 και 4, εάν, πριν από τη λήξη τριετίας από την ημερομηνία κατά την οποία άρχισε η διακίνηση σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1, εξακριβωθεί το κράτος μέλος στο οποίο διαπράχθηκε πράγματι η παρατυπία, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1.

Στις περιπτώσεις αυτές, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο διαπράχθηκε η παρατυπία ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο επιβλήθηκε ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, οι οποίες τον επιστρέφουν ή τον διαγράφουν μόλις αποδειχθεί η επιβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο άλλο κράτος μέλος.

6. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «παρατυπία» νοείται η κατάσταση που δημιουργείται κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής, πλην των περιπτώσεων του άρθρου 7 παράγραφος 4, λόγω της οποίας η διακίνηση ή μέρος της διακίνησης των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων δεν περατώθηκε σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2.

▼B

ΤΜΗΜΑ 2

Επιστροφή και διαγραφή

Άρθρο 11

Εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 33 παράγραφος 6, του άρθρου 36 παράγραφος 5 και του άρθρου 38 παράγραφος 3, καθώς και τις περιπτώσεις που προβλέπουν οι οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 1, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επί των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία έχουν τεθεί σε ανάλωση μπορεί, κατόπιν αιτήματος ενός ενδιαφερομένου, να επιστρέφεται ή να διαγράφεται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου τα προϊόντα αυτά έχουν τεθεί σε ανάλωση στις περιπτώσεις και σύμφωνα με τους όρους που καθορίζουν τα κράτη μέλη για την πρόληψη οιασδήποτε τυχόν φοροδιαφυγής ή κατάχρησης.

Αυτή η επιστροφή ή διαγραφή δεν επιτρέπεται να οδηγεί σε απαλλαγές άλλες από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 12 ή σε μία από τις οδηγίες που αναφέρονται στο άρθρο 1.

ΤΜΗΜΑ 3

Απαλλαγές

Άρθρο 12

1. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα απαλλάσσονται από την καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης εφόσον προορίζονται να χρησιμοποιηθούν:

α) στα πλαίσια διπλωματικών ή προξενικών σχέσεων,

β) από διεθνείς οργανισμούς που αναγνωρίζονται από τις αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και από τα μέλη των οργανισμών αυτών, εντός των ορίων και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που καθορίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις για την ίδρυσή τους ή από τις συμφωνίες για την έδρα τους,

γ) από τις ένοπλες δυνάμεις κάθε κράτους που συμμετέχει στη συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού πλην του κράτους μέλους εντός του οποίου είναι απαιτητός ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, εφόσον προορίζονται για χρήση από τις δυνάμεις αυτές ή από το πολιτικό προσωπικό που τις συνοδεύει, ή για τον εφοδιασμό των λεσχών ή των κυλικείων τους,

δ) από τις ένοπλες δυνάμεις του Ηνωμένου Βασιλείου που σταθμεύουν στην Κύπρο σύμφωνα με τη συνθήκη εγκαθίδρυσης της Κυπριακής Δημοκρατίας της 16ης Αυγούστου 1960, για χρήση από τις εν λόγω ένοπλες δυνάμεις ή από το πολιτικό προσωπικό που τις συνοδεύει ή για τον εφοδιασμό των λεσχών ή των κυλικείων τους,

ε) για κατανάλωση στα πλαίσια συμφωνίας που συνάπτεται με τρίτες χώρες ή διεθνείς οργανισμούς, εφόσον η συμφωνία αυτή γίνεται δεκτή ή επιτρέπεται να υπαχθεί σε καθεστώς απαλλαγής από το φόρο προστιθέμενης αξίας.

2. Οι απαλλαγές υπόκεινται στις προϋποθέσεις και στα όρια που καθορίζονται από το κράτος μέλος υποδοχής. Τα κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν την απαλλαγή με επιστροφή του ειδικού φόρου κατανάλωσης.

▼B

Άρθρο 13

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 21 παράγραφος 1, τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής για να παραδοθούν σε παραλήπτη που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1, συνοδεύονται από πιστοποιητικό απαλλαγής.

2. Με τη διαδικασία του άρθρου 43 παράγραφος 2, η Επιτροπή καθορίζει τη μορφή και το περιεχόμενο του πιστοποιητικού απαλλαγής.

3. Η διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 21 έως 27 δεν εφαρμόζεται στη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής προς τις ένοπλες δυνάμεις που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ), εάν η διακίνηση καλύπτεται από καθεστώς που βασίζεται απευθείας στη συνθήκη του Βορείου Ατλαντικού.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι διαδικασίες που προβλέπονται στα άρθρα 21 έως 27 θα εφαρμόζονται για τις διακινήσεις που πραγματοποιούνται εξ ολοκλήρου στο έδαφός τους ή, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μεταξύ των εδαφών τους.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν από την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία διατίθενται από τα καταστήματα αφορολογήτων ειδών και τα οποία μεταφέρονται στις προσωπικές αποσκευές των ταξιδιωτών που μεταβαίνουν σε τρίτο έδαφος ή σε τρίτη χώρα αεροπορικώς ή διά θαλάσσης.

2. Τα προϊόντα τα οποία διατίθενται μέσα σε αεροσκάφος ή πλοίο κατά τη διάρκεια της πτήσης ή του πλου προς τρίτο έδαφος ή τρίτη χώρα αντιμετωπίζονται κατά τον ίδιο τρόπο με τα προϊόντα τα οποία διατίθενται από τα καταστήματα αφορολογήτων ειδών.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν ότι οι απαλλαγές που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 εφαρμόζονται κατά τρόπο ώστε να αποτρέπεται οποιαδήποτε φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή ή κατάχρηση.

4. Τα κράτη μέλη τα οποία την 1η Ιουλίου 2008 διαθέτουν καταστήματα αφορολόγητων ειδών εκτός αερολιμένα ή λιμένα μπορούν, έως την 1η Ιανουαρίου 2017, να συνεχίσουν να απαλλάσσουν από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης τα υποκείμενα στον ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που διατίθενται από τα καταστήματα αυτά και μεταφέρονται στις προσωπικές αποσκευές ταξιδιωτών οι οποίοι μεταβαίνουν σε τρίτο έδαφος ή σε τρίτη χώρα.

5. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «κατάστημα αφορολόγητων ειδών»: κατάστημα που βρίσκεται μέσα σε αερολιμένα ή λιμένα και πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους, κατ' εφαρμογήν ιδίως της παραγράφου 3,

β) «ταξιδιώτης που μεταβαίνει σε τρίτο έδαφος ή σε τρίτη χώρα»: επιβάτης κάτοχος αεροπορικού εισιτηρίου ή εισιτηρίου θαλάσσιας διαδρομής, στο οποίο ως τελικός προορισμός αναφέρεται αερολιμένας ή λιμένας τρίτου εδάφους ή τρίτης χώρας.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΑΡΑΓΩΓΗ, ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΟΧΗ

Άρθρο 15

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τους δικούς του κανόνες σχετικά με την παραγωγή, τη μεταποίηση και την κατοχή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, με την επιφύλαξη της παρούσας οδηγίας.

2. Η παραγωγή, η μεταποίηση και η κατοχή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, όταν δεν έχει καταβληθεί ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, λαμβάνουν χώρα σε φορολογική αποθήκη.

Άρθρο 16

1. Η σύσταση και λειτουργία μιας φορολογικής αποθήκης από εγκεκριμένο αποθηκευτή προϋποθέτει την άδεια των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους όπου ευρίσκεται η φορολογική αποθήκη.

Η άδεια υπόκειται σε προϋποθέσεις που δικαιούνται να ορίζουν οι αρχές προκειμένου να προλαμβάνεται οποιαδήποτε φοροδιαφυγή ή κατάχρηση.

2. Ο εγκεκριμένος αποθηκευτής υποχρεούται:

α) να παρέχει, εφόσον απαιτείται, εγγύηση η οποία να καλύπτει τον κίνδυνο που ενέχει η παραγωγή, η μεταποίηση και η κατοχή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων,

β) να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που ορίζει το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου ευρίσκεται η φορολογική αποθήκη,

γ) να τηρεί, για κάθε φορολογική αποθήκη, λογιστικά βιβλία των αποθεμάτων και των διακινήσεων των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων,

δ) να εισάγει στη φορολογική αποθήκη του και να προβαίνει στη λογιστική εγγραφή, με την περάτωση της διακίνησης, όλων των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής, εκτός εάν εφαρμόζεται το άρθρο 17 παράγραφος 2,

ε) να αποδέχεται κάθε έλεγχο ή απογραφή των αποθεμάτων.

Οι όροι για την εγγύηση που αναφέρεται στο στοιχείο α) καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο εκδίδεται η άδεια της φορολογικής αποθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΣΕ ΕΙΔΙΚΟ ΦΟΡΟ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΤΕΛΟΥΝ ΥΠΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 17

1. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα μπορούν να διακινούνται υπό καθεστώς αναστολής εντός του εδάφους της Κοινότητας, ακόμη και στην περίπτωση που τα προϊόντα διακινούνται μέσω τρίτης χώρας ή τρίτου εδάφους:

▼B

α) από μια φορολογική αποθήκη προς:

i) άλλη φορολογική αποθήκη,

ii) εγγεγραμμένο παραλήπτη,

iii) τόπο όπου τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξέρχονται από το έδαφος της Κοινότητας, σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1,

iv) παραλήπτη που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 1, όταν τα προϊόντα αποστέλλονται από άλλο κράτος μέλος·

β) από τον τόπο εισαγωγής προς οποιονδήποτε από τους προορισμούς που αναφέρονται στο στοιχείο α), όταν τα προϊόντα αποστέλλονται από εγγεγραμμένο αποστολέα.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «τόπος εισαγωγής» νοείται ο τόπος όπου βρίσκονται τα προϊόντα όταν τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία, σύμφωνα με το άρθρο 79 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92.

2. Κατά παρέκκλιση από τα σημεία i) και ii) της παραγράφου 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου και από την παράγραφο 1 στοιχείο β), και πλην της περιπτώσεως που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 3, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί, υπό τους όρους που καθορίζει, να επιτρέπει τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής προς τόπο άμεσης παράδοσης που βρίσκεται στο έδαφός του, όταν ο τόπος αυτός έχει οριστεί από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή στο κράτος μέλος προορισμού ή από τον εγγεγραμμένο παραλήπτη.

Ο εν λόγω εγκεκριμένος αποθηκευτής ή ο εν λόγω εγγεγραμμένος παραλήπτης παραμένει υπεύθυνος για την υποβολή της αναφοράς παραλαβής που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης για τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων με μηδενικό συντελεστή τα οποία δεν έχουν τεθεί σε ανάλωση.

Άρθρο 18

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής απαιτούν, υπό τους όρους που οι ίδιες καθορίζουν, να καλύπτονται οι κίνδυνοι της διακίνησης υπό καθεστώς αναστολής από εγγύηση η οποία παρέχεται από τον εγκεκριμένο αποθηκευτή αποστολής ή τον εγγεγραμμένο αποστολέα.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, υπό τους όρους που καθορίζουν, μπορούν να επιτρέπουν να παρέχεται η εγγύηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 από το μεταφορέα, τον κύριο των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, τον παραλήπτη, ή από κοινού από δύο ή περισσότερα από τα πρόσωπα αυτά και τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Η εγγύηση ισχύει σε ολόκληρη την Κοινότητα. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους λεπτομερείς κανόνες σχετικά με την εγγύηση.

4. Το κράτος μέλος αποστολής μπορεί να εξαιρεί από την υποχρέωση παροχής εγγύησης τις εξής διακινήσεις των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής:

α) διακινήσεις πραγματοποιούμενες εξ ολοκλήρου στο έδαφός του,

β) εφόσον συμφωνούν τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, διακινήσεις ενεργειακών προϊόντων εντός της Κοινότητας διά θαλάσσης ή μέσω σταθερού αγωγού.

▼B

Άρθρο 19

1. Ο εγγεγραμμένος παραλήπτης δεν επιτρέπεται να κατέχει ή να αποστέλλει υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής.

2. Ο εγγεγραμμένος παραλήπτης συμμορφώνεται με τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) πριν από την αποστολή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης υπό τους όρους που καθορίζουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού,

β) μόλις περατωθεί η διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που παραλαμβάνονται υπό καθεστώς αναστολής, προβαίνει στη λογιστική τους εγγραφή,

γ) αποδέχεται κάθε έλεγχο που επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού να βεβαιωθούν ότι τα προϊόντα πράγματι παρελήφθησαν.

3. Για τον εγγεγραμμένο παραλήπτη που παραλαμβάνει μόνον περιστασιακά υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, η άδεια που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 9 περιορίζεται σε συγκεκριμένη ποσότητα υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, σε έναν μόνον αποστολέα και σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν την άδεια για μία μόνο διακίνηση.

Άρθρο 20

1. Η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής αρχίζει στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) της παρούσας οδηγίας, όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξέλθουν από τη φορολογική αποθήκη αποστολής και, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β), όταν τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 79 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92.

2. Η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής περατώνεται στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iv) και στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β), μόλις ο παραλήπτης παραλάβει τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα και, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii), όταν τα προϊόντα εξέλθουν από το έδαφος της Κοινότητας.

ΤΜΗΜΑ 2

Ακολουθητέα διαδικασία κατά τη διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής

Άρθρο 21

1. Η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων θεωρείται ότι λαμβάνει χώρα υπό καθεστώς αναστολής μόνον εάν πραγματοποιείται υπό την κάλυψη ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3.

▼B

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ο αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής χρησιμοποιώντας το μηχανοργανωμένο σύστημα που αναφέρεται στο άρθρο 1 της απόφασης αριθ. 1152/2003/ΕΚ (εφεξής «το μηχανοργανωμένο σύστημα»).

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής επαληθεύουν ηλεκτρονικά τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου.

Εάν τα στοιχεία αυτά δεν είναι έγκυρα, ενημερώνεται πάραυτα ο αποστολέας.

Εάν τα στοιχεία αυτά είναι έγκυρα, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής δίδουν στο έγγραφο μοναδικό διοικητικό κωδικό αναφοράς και τον κοινοποιούν στον αποστολέα.

4. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iv), στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 17 παράγραφος 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν πάραυτα το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού, οι οποίες το προωθούν στον παραλήπτη εάν ο παραλήπτης είναι εγκεκριμένος αποθηκευτής ή εγγεγραμμένος παραλήπτης.

Όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα προορίζονται για εγκεκριμένο αποθηκευτή στο κράτος μέλος αποστολής, οι αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους του διαβιβάζουν απευθείας το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο.

5. Στην περίπτωση που αναφέρεται στο σημείο iii) του άρθρου 17 παράγραφος 1 στοιχείο α), οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους όπου υποβάλλεται η διασάφηση εξαγωγής κατ' εφαρμογή του άρθρου 161 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 (εφεξής το «κράτος μέλος εξαγωγής»), εάν το εν λόγω κράτος μέλος είναι διαφορετικό από το κράτος μέλος αποστολής.

6. Ο αποστολέας παρέχει στο πρόσωπο που συνοδεύει τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης τυπωμένο αντίγραφο του ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου ή κάθε άλλο εμπορικό έγγραφο που μνημονεύει ευανάγνωστα τον μοναδικό διοικητικό κωδικό αναφοράς. Το έγγραφο αυτό πρέπει να μπορεί να προσκομίζεται στις αρμόδιες αρχές κάθε φορά που θα το ζητήσουν καθ' όλη τη διάρκεια της διακίνησης υπό καθεστώς αναστολής.

7. Ο αποστολέας μπορεί να ακυρώνει το ηλεκτρονικό διοικητικό έγγραφο εάν δεν έχει αρχίσει η διακίνηση σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1.

8. Κατά τη διάρκεια της διακίνησης υπό καθεστώς αναστολής του ειδικού φόρου κατανάλωσης, ο αποστολέας μπορεί, μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος, να τροποποιεί τον προορισμό και να παρουσιάζει νέο προορισμό, ο οποίος πρέπει να είναι ένας από τους προορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) ή iii) ή, ενδεχομένως, στο άρθρο 17 παράγραφος 2.

Άρθρο 22

1. Στην περίπτωση διακίνησης, διά θαλάσσης ή μέσω εσωτερικών πλωτών οδών, ενεργειακών προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής τα οποία προορίζονται για παραλήπτη ο οποίος δεν είναι οριστικά γνωστός κατά τη χρονική στιγμή υποβολής από τον αποστολέα του σχεδίου ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής μπορούν να επιτρέπουν στον αποστολέα να παραλείπει από το έγγραφο αυτό τα στοιχεία που αφορούν τον παραλήπτη.

▼B

2. Μόλις γίνουν γνωστά τα στοιχεία που αφορούν τον παραλήπτη, το αργότερο δε όταν περατωθεί η διακίνηση, ο αποστολέας, κάνοντας χρήση της διαδικασίας του άρθρου 21 παράγραφος 8, τα διαβιβάζει αμέσως στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

Άρθρο 23

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής μπορούν να επιτρέπουν στον αποστολέα, υπό τους όρους που καθορίζει το εν λόγω κράτος μέλος, να διαιρεί σε δύο ή περισσότερα μέρη τη διακίνηση ενεργειακών προϊόντων υπό καθεστώς αναστολής, εφόσον:

1. δεν μεταβάλλεται η συνολική ποσότητα των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων,

2. η διαίρεση αυτή πραγματοποιείται στο έδαφος κράτους μέλους το οποίο επιτρέπει αυτή τη διαδικασία,

3. οι αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους ενημερώνονται για τον τόπο στον οποίο γίνεται η διαίρεση.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή εάν και υπό ποιες προϋποθέσεις επιτρέπουν τη διαίρεση της διακίνησης στο έδαφός τους. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 24

1. Κατά την παραλαβή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σε οποιονδήποτε από τους προορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) ή iv) ή στο άρθρο 17 παράγραφος 2, ο παραλήπτης, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την περάτωση της διακίνησης, εκτός των περιπτώσεων που κρίνονται δεόντως δικαιολογημένες από τις αρμόδιες αρχές, υποβάλλει αναφορά για την παραλαβή τους (εφεξής η «αναφορά παραλαβής»), μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος.

2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού καθορίζουν τις διαδικασίες για την υποβολή της αναφοράς παραλαβής των προϊόντων από τους παραλήπτες που αναφέρονται στο άρθρο 12 παράγραφος 1.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού επαληθεύουν ηλεκτρονικά τα στοιχεία που αναφέρονται στην αναφορά παραλαβής.

Εάν τα στοιχεία αυτά δεν είναι έγκυρα, ενημερώνεται πάραυτα ο παραλήπτης.

Εάν τα στοιχεία αυτά είναι έγκυρα, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού επιβεβαιώνουν στον παραλήπτη την καταχώριση της αναφοράς παραλαβής και τη διαβιβάζουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

4. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν την αναφορά παραλαβής στον αποστολέα. Όταν ο τόπος αποστολής και ο τόπος προορισμού ευρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους διαβιβάζουν την αναφορά παραλαβής απευθείας στον αποστολέα.

▼B

Άρθρο 25

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii), και, ενδεχομένως, στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β) της παρούσας οδηγίας, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής συντάσσουν αναφορά εξαγωγής, με βάση τη θεώρηση του τελωνείου εξόδου που αναφέρεται στο άρθρο 793 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα ([1]), ή του τελωνείου όπου πραγματοποιούνται οι διατυπώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας, το οποίο βεβαιώνει ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα εξήλθαν από το έδαφος της Κοινότητας.

2. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής επαληθεύουν ηλεκτρονικά τα στοιχεία που προκύπτουν από τη θεώρηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Μόλις επαληθευτούν τα στοιχεία αυτά και εφόσον το κράτος μέλος αποστολής είναι διαφορετικό από το κράτος μέλος εξαγωγής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής διαβιβάζουν την αναφορά εξαγωγής στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν την αναφορά εξαγωγής στον αποστολέα.

Άρθρο 26

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 21 παράγραφος 1, σε περίπτωση που το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι εκτός λειτουργίας στο κράτος μέλος αποστολής, ο αποστολέας μπορεί να αρχίζει τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, υπό την προϋπόθεση:

α) ότι τα προϊόντα συνοδεύονται από έντυπο έγγραφο το οποίο περιέχει τα ίδια στοιχεία με το σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου που αναφέρεται στο άρθρο 21 παράγραφος 2,

β) ότι ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής πριν από την έναρξη της διακίνησης.

Το κράτος μέλος αποστολής μπορεί επίσης να απαιτήσει ένα αντίγραφο του εγγράφου που αναφέρεται στο στοιχείο α), την επαλήθευση των στοιχείων που περιέχονται στο εν λόγω αντίγραφο και, εφόσον για τη διακοπή λειτουργίας ευθύνεται ο αποστολέας, κατάλληλη ενημέρωση σχετικά με τους λόγους αυτής της διακοπής λειτουργίας πριν από την έναρξη της διακίνησης.

2. Όταν το μηχανοργανωμένο σύστημα αποκατασταθεί, ο αποστολέας υποβάλλει σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 21 παράγραφος 2.

Μόλις επικυρωθούν τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 21 παράγραφος 3, το έγγραφο αυτό αντικαθιστά το έντυπο έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου. Το άρθρο 21 παράγραφοι 4 και 5 και τα άρθρα 24 και 25 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

3. Μέχρις ότου επικυρωθούν τα στοιχεία που αναφέρονται στο σχέδιο ηλεκτρονικού διοικητικού εγγράφου, η διακίνηση θεωρείται ότι πραγματοποιείται υπό καθεστώς αναστολής υπό την κάλυψη του εντύπου εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α).

([1]) ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1.

▼B

4. Ο αποστολέας οφείλει να φυλάσσει αντίγραφο του εντύπου εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) προς επίρρωση των λογιστικών του βιβλίων.

5. Εάν το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι εκτός λειτουργίας στο κράτος μέλος αποστολής, ο αποστολέας κοινοποιεί τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 21 παράγραφος 8 ή στο άρθρο 23 χρησιμοποιώντας άλλα μέσα επικοινωνίας. Για το σκοπό αυτόν, ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής πριν από την έναρξη της αλλαγής προορισμού ή της διαίρεσης της διακίνησης. Οι παράγραφοι 2 έως 4 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

Άρθρο 27

1. Όταν, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iv), στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 17 παράγραφος 2, η αναφορά παραλαβής που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 δεν μπορεί να υποβληθεί κατά την περάτωση μιας διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο, είτε διότι το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι εκτός λειτουργίας στο κράτος μέλος προορισμού, είτε διότι, σύμφωνα με την περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1 δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, ο παραλήπτης υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού, εξαιρουμένων δεόντως αιτιολογημένων περιπτώσεων, έντυπο έγγραφο το οποίο περιλαμβάνει τα ίδια στοιχεία με εκείνα της αναφοράς παραλαβής και επιβεβαιώνει την περάτωση της διακίνησης.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού αποστέλλουν αντίγραφο του εντύπου εγγράφου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής, οι οποίες το διαβιβάζουν στον αποστολέα ή το φυλάσσουν ώστε να είναι στη διάθεσή του, εκτός εάν η αναφορά παραλαβής που προβλέπεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 μπορεί να τους υποβληθεί συντόμως από τον παραλήπτη μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος ή σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

Μόλις αποκατασταθεί η λειτουργία του μηχανοργανωμένου συστήματος στο κράτος μέλος προορισμού ή ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, ο παραλήπτης υποβάλλει αναφορά παραλαβής, σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 24 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

2. Όταν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii), η αναφορά εξαγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφος 1 δεν είναι δυνατό να καταρτιστεί στο τέλος μιας διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, είτε διότι το μηχανοργανωμένο σύστημα είναι εκτός λειτουργίας στο κράτος μέλος εξαγωγής, είτε διότι, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 26 παράγραφος 1, οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2 δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής αποστέλλουν στις αρχές του κράτους μέλους αποστολής έντυπο έγγραφο που περιλαμβάνει τα ίδια στοιχεία με εκείνα της αναφοράς εξαγωγής και πιστοποιεί την περάτωση της διακίνησης, εκτός εάν η αναφορά εξαγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφος 1 μπορεί να καταρτιστεί συντόμως μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος ή σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής διαβιβάζουν στον αποστολέα αντίγραφο του εντύπου εγγράφου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο ή το φυλάσσουν ώστε να είναι στη διάθεσή του.

▼B

Μόλις αποκατασταθεί η λειτουργία του μηχανοργανωμένου συστήματος στο κράτος μέλος εξαγωγής ή ολοκληρωθούν οι διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 2, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εξαγωγής αποστέλλουν αναφορά εξαγωγής σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 1. Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 25 εφαρμόζονται κατ' αναλογία.

Άρθρο 28

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 27, η αναφορά παραλαβής που προβλέπει το άρθρο 24 παράγραφος 1, ή η αναφορά εξαγωγής που προβλέπει το άρθρο 25 παράγραφος 1, πιστοποιούν ότι μια διακίνηση προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης έχει περατωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, εάν δεν υπάρχει αναφορά παραλαβής ή αναφορά εξαγωγής για λόγους άλλους από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 27, μπορεί να προσκομιστεί εναλλακτική απόδειξη, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i), ii) και iv), στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 17 παράγραφος 2, για την περάτωση της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής, με θεώρηση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους προορισμού, με βάση κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία ότι τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που απεστάλησαν έχουν φθάσει στον αναφερόμενο προορισμό ή, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii), με θεώρηση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το τελωνείο εξόδου, η οποία πιστοποιεί ότι τα εν λόγω προϊόντα εξήλθαν από το έδαφος της Κοινότητας.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, κατάλληλο αποδεικτικό στοιχείο αποτελεί ένα έγγραφο που υποβάλλεται από τον παραλήπτη και το οποίο περιέχει τα ίδια στοιχεία με την αναφορά παραλαβής ή την αναφορά εξαγωγής.

Στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αποστολής έχουν αποδεχθεί τα κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία, οι εν λόγω αρχές προβαίνουν σε κλείσιμο της διακίνησης μέσω του μηχανοργανωμένου συστήματος.

Άρθρο 29

1. Με τη διαδικασία του άρθρου 43 παράγραφος 2, η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα για να καθοριστούν:

α) η διάρθρωση και το περιεχόμενο των μηνυμάτων που πρέπει να ανταλλάσσονται, για τους σκοπούς των άρθρων 21 έως 25, μεταξύ των προσώπων και των αρμόδιων αρχών που αφορά η διακίνηση υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής,

β) οι κανόνες και οι διαδικασίες όσον αφορά τις ανταλλαγές μηνυμάτων που αναφέρονται στο στοιχείο α),

γ) η διάρθρωση των εντύπων εγγράφων που αναφέρονται στα άρθρα 26 και 27.

2. Κάθε κράτος μέλος καθορίζει τις περιπτώσεις υπό τις οποίες το μηχανοργανωμένο σύστημα μπορεί να θεωρείται εκτός λειτουργίας και τους κανόνες και διαδικασίες που πρέπει να εφαρμόζονται στις περιπτώσεις αυτές, για τους σκοπούς και σύμφωνα με τους όρους των άρθρων 26 και 27.

▼B

ΤΜΗΜΑ 3

Απλουστευμένες διαδικασίες

Άρθρο 30

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν απλουστευμένες διαδικασίες για τις διακινήσεις των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής οι οποίες πραγματοποιούνται εξ ολοκλήρου στο έδαφός τους, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας παρέκκλισης από την απαίτηση ηλεκτρονικής επιτήρησης των διακινήσεων αυτών.

Άρθρο 31

Κατόπιν συμφωνίας και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζουν όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, είναι δυνατόν να θεσπίζονται απλουστευμένες διαδικασίες για τις συχνές και τακτικές διακινήσεις των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που τελούν υπό καθεστώς αναστολής μεταξύ των εδαφών δύο ή περισσότερων κρατών μελών.

Η διάταξη αυτή καλύπτει και τη διακίνηση μέσω σταθερών αγωγών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ ΚΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΣΕ ΕΙΔΙΚΟ ΦΟΡΟ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥΣ ΣΕ ΑΝΑΛΩΣΗ

ΤΜΗΜΑ 1

Απόκτηση από ιδιώτες

Άρθρο 32

1. Για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία αποκτά ιδιώτης για δική του χρήση και τα οποία μεταφέρει αυτοπροσώπως από ένα κράτος μέλος σε άλλο, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης οφείλονται μόνο στο κράτος μέλος όπου τα προϊόντα αυτά αποκτώνται.

2. Για να προσδιορίσουν κατά πόσο τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1 προορίζονται για ίδια χρήση ενός ιδιώτη, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:

α) την εμπορική ιδιότητα του κατόχου των προϊόντων και τους λόγους για τους οποίους τα κατέχει,

β) τον τόπο όπου βρίσκονται τα προϊόντα ή, ανάλογα με την περίπτωση, τον χρησιμοποιούμενο τρόπο μεταφοράς,

γ) οποιοδήποτε έγγραφο σχετικό με τα προϊόντα,

δ) τη φύση των προϊόντων,

ε) την ποσότητα των προϊόντων.

3. Για την εφαρμογή του στοιχείου ε) της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη μπορούν, απλώς και μόνο ως αποδεικτικό στοιχείο, να ορίζουν ενδεικτικά ποσοτικά επίπεδα, τα οποία δεν επιτρέπεται να είναι κατώτερα από:

α) για τα προϊόντα καπνού:

— τσιγάρα: 800 τεμάχια,

▼B

— πουράκια (πούρα βάρους όχι πάνω από 3 g/τεμάχιο): 400 τεμάχια,

— πούρα: 200 τεμάχια,

— καπνός για κάπνισμα: 1,0 χιλιόγραμμο·

β) για τα αλκοολούχα ποτά:

— οινοπνευματώδη ποτά: 10 λίτρα,

— ενδιάμεσα προϊόντα: 20 λίτρα,

— οίνοι: 90 λίτρα (εκ των οποίων το πολύ 60 λίτρα αφρώδεις),

— μπίρες: 110 λίτρα.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος κατανάλωσης κατά την απόκτηση πετρελαιοειδών τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε άλλο κράτος μέλος, εάν η μεταφορά αυτών των προϊόντων γίνεται με ανορθόδοξους τρόπους από ιδιώτη ή για λογαριασμό του.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, ως ανορθόδοξες μεταφορές θεωρούνται οι μεταφορές καυσίμων κινητήρων όταν τα καύσιμα δεν μεταφέρονται στη δεξαμενή των οχημάτων ή σε κατάλληλο εφεδρικό δοχείο καθώς και η μεταφορά υγρών καυσίμων θέρμανσης όταν δεν γίνεται με βυτιοφόρα επαγγελματιών.

ΤΜΗΜΑ 2

Κατοχή σε άλλο κράτος μέλος

Άρθρο 33

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 36 παράγραφος 1, σε περίπτωση κατά την οποία υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε ένα κράτος μέλος, κατέχονται για εμπορικούς σκοπούς σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να παραδοθούν ή να χρησιμοποιηθούν σε αυτό, υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ο οποίος καθίσταται απαιτητός στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «κατοχή για εμπορικούς σκοπούς» νοείται η κατοχή προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης από μη ιδιώτη ή από ιδιώτη για μη δική του χρήση και τα οποία μεταφέρονται από αυτόν, σύμφωνα με το άρθρο 32.

2. Οι όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός καθώς και ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι αυτοί που ισχύουν τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος.

3. Ο υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης που καθίσταται απαιτητός είναι, ανάλογα με την περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το πρόσωπο το οποίο εκτελεί την παράδοση ή το οποίο έχει στην κατοχή του τα παραδοτέα προϊόντα, ή το πρόσωπο στο οποίο παραδίδονται τα προϊόντα στο άλλο κράτος μέλος.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 38, όταν υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε ένα κράτος μέλος διακινούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας για εμπορικούς σκοπούς, δεν θεωρείται ότι κατέχονται για αυτούς τους σκοπούς μέχρις ότου φτάσουν στο κράτος μέλος προορισμού, υπό την προϋπόθεση ότι διακινούνται βάσει των διατυπώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 34.

▼B

5. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία βρίσκονται επί πλοίου ή αεροσκάφους που πραγματοποιεί θαλάσσια ταξίδια ή πτήσεις μεταξύ δύο κρατών μελών και τα οποία δεν διατίθενται προς πώληση όταν το πλοίο ή το αεροσκάφος βρίσκεται στο έδαφος ενός κράτους μέλους δεν θεωρείται ότι κατέχονται στο εν λόγω κράτος μέλος για εμπορικούς σκοπούς.

6. Κατόπιν σχετικού αιτήματος, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης επιστρέφονται ή διαγράφονται στο κράτος μέλος όπου έλαβε χώρα η θέση σε ανάλωση στις περιπτώσεις στις οποίες οι αρμόδιες αρχές του άλλου κράτους μέλους διαπιστώνουν ότι οι φόροι αυτοί έχουν καταστεί απαιτητοί και έχουν εισπραχθεί στο εν λόγω κράτος μέλος.

Άρθρο 34

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1, τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα διακινούνται μεταξύ των εδαφών των διαφόρων κρατών μελών υπό την κάλυψη συνοδευτικού εγγράφου που περιέχει τα βασικά στοιχεία του εγγράφου που προβλέπεται στο άρθρο 21 παράγραφος 1.

Η Επιτροπή θεσπίζει με τη διαδικασία του άρθρου 43 παράγραφος 2 διατάξεις που καθορίζουν τη μορφή και το περιεχόμενο αυτού του συνοδευτικού εγγράφου.

2. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 3 συμμορφώνονται με τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) καταθέτουν, πριν από την αποστολή των προϊόντων, δήλωση στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού και εγγυώνται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης,

β) καταβάλλουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από το εν λόγω κράτος μέλος,

γ) αποδέχονται κάθε έλεγχο που διενεργούν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού για να εξακριβώσουν ότι πραγματοποιήθηκε η παραλαβή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων και ότι καταβλήθηκε ο οφειλόμενος ειδικός φόρος κατανάλωσης.

Το κράτος μέλος προορισμού δύναται, σε καταστάσεις και υπό προϋποθέσεις που καθορίζει, να απλουστεύει ή να χορηγεί παρέκκλιση από τις υποχρεώσεις του στοιχείου α). Στην περίπτωση αυτή, ενημερώνει την Επιτροπή, η οποία ενημερώνει σχετικά τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 35

1. Όταν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε κράτος μέλος διακινούνται σε προορισμό που βρίσκεται στο εν λόγω κράτος μέλος μέσω του εδάφους άλλου κράτους μέλους, εφαρμόζονται οι ακόλουθες ρυθμίσεις:

α) η διακίνηση πραγματοποιείται υπό την κάλυψη του συνοδευτικού εγγράφου που προβλέπεται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 και ακολουθείται κατάλληλη διαδρομή,

β) ο αποστολέας υποβάλλει, πριν από την αποστολή των προϊόντων, δήλωση στις αρμόδιες αρχές του τόπου αναχώρησης,

γ) ο παραλήπτης πιστοποιεί την παραλαβή των προϊόντων σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του τόπου προορισμού,

δ) ο αποστολέας και ο παραλήπτης αποδέχονται κάθε έλεγχο που επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές των χωρών τους να διαπιστώνουν την πραγματική παραλαβή των προϊόντων.

▼B

2. Όταν προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης διακινούνται συχνά και τακτικά υπό τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν, με κοινή συμφωνία και υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζουν, να απλουστεύουν τις ρυθμίσεις της παραγράφου 1.

ΤΜΗΜΑ 3

Πωλήσεις εξ αποστάσεως

Άρθρο 36

1. Τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε ένα κράτος μέλος, τα οποία αγοράζονται από πρόσωπο που δεν έχει την ιδιότητα του εγκεκριμένου αποθηκευτή ή του εγγεγραμμένου παραλήπτη, είναι εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος και δεν ασκεί ανεξάρτητη οικονομική δραστηριότητα, και τα οποία αποστέλλονται ή μεταφέρονται σε άλλο κράτος μέλος άμεσα ή έμμεσα από τον πωλητή ή για λογαριασμό του, υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού.

Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «κράτος μέλος προορισμού» νοείται το κράτος μέλος άφιξης της αποστολής ή της μεταφοράς.

2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος προορισμού κατά την παράδοση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων. Οι όροι υπό τους οποίους ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός καθώς και ο συντελεστής του ειδικού φόρου κατανάλωσης είναι αυτοί που ισχύουν τη στιγμή κατά την οποία ο φόρος καθίσταται απαιτητός.

Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καταβάλλεται σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίζει το κράτος μέλος προορισμού.

3. Υπόχρεος για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού είναι ο πωλητής.

Ωστόσο, το κράτος μέλος προορισμού μπορεί να προβλέπει ότι ο υπόχρεος για την καταβολή του φόρου είναι φορολογικός αντιπρόσωπος, εγκατεστημένος στο κράτος μέλος προορισμού και εγκεκριμένος από τις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους, ή, στις περιπτώσεις που ο πωλητής δεν έχει τηρήσει τις διατάξεις της παραγράφου 4 στοιχείο α), ο παραλήπτης των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.

4. Ο πωλητής ή ο φορολογικός αντιπρόσωπος συμμορφώνεται προς τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) πριν από την αποστολή των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, εγγράφεται στα μητρώα και εγγυάται την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στην αρμόδια υπηρεσία η οποία ορίζεται ειδικά από το κράτος μέλος προορισμού και υπό τις προϋποθέσεις που αυτό ορίζει,

β) καταβάλλει τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στην υπηρεσία που προβλέπεται στο στοιχείο α) μετά την άφιξη των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης,

γ) τηρεί λογιστική των παραδιδόμενων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζουν, να απλουστεύουν τις υποχρεώσεις αυτές βάσει διμερών συμφωνιών.

▼B

5. Στην περίπτωση της παραγράφου 1, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης που επιβλήθηκε στο πρώτο κράτος μέλος επιστρέφεται ή διαγράφεται, κατόπιν σχετικού αιτήματος του πωλητή, εφόσον ο ίδιος ή ο φορολογικός του αντιπρόσωπος έχει ακολουθήσει τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παράγραφο 4.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ειδικούς όρους εφαρμογής των παραγράφων 1 έως 5 για τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο ειδικών εθνικών ρυθμίσεων διανομής.

ΤΜΗΜΑ 4

Καταστροφές και απώλειες

Άρθρο 37

1. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 και στο άρθρο 36 παράγραφος 1, σε περίπτωση ολικής καταστροφής ή ανεπανόρθωτης απώλειας των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων κατά τη μεταφορά τους σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, από αιτία οφειλόμενη στην ίδια τη φύση των προϊόντων, ή εξ αιτίας τυχαίων περιστατικών ή ανωτέρας βίας, ή κατόπιν έγκρισης των αρμόδιων αρχών του συγκεκριμένου κράτους μέλους, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης δεν καθίσταται απαιτητός στο εν λόγω κράτος μέλος.

Η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια των εν λόγω υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων αποδεικνύεται κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του τόπου όπου επήλθε η ολική καταστροφή ή ανεπανόρθωτη απώλεια ή, όταν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός του τόπου όπου επήλθε η απώλεια, του τόπου όπου διαπιστώθηκε.

Η εγγύηση που κατατίθεται σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο α ή το άρθρο 36 παράγραφος 4 στοιχείο α αποδεσμεύεται.

2. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τους δικούς του κανόνες και προϋποθέσεις για τον καθορισμό των απωλειών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

ΤΜΗΜΑ 5

Παρατυπίες κατά τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων

Άρθρο 38

1. Σε περίπτωση που διαπραχθεί παρατυπία κατά τη διάρκεια διακίνησης προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1 ή το άρθρο 36 παράγραφος 1, σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, τα προϊόντα υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης ο οποίος καθίσταται απαιτητός στο κράτος μέλος όπου διαπράχθηκε η παρατυπία.

2. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί παρατυπία κατά τη διάρκεια της διακίνησης υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 1 ή το άρθρο 36 παράγραφος 1, σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος στο οποίο τέθηκαν σε ανάλωση, και δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί ο τόπος στον οποίο διαπράχθηκε η παρατυπία, αυτή θεωρείται ότι διαπράχθηκε, και ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός, στο κράτος μέλος στο οποίο διαπιστώθηκε.

▼B

Ωστόσο, εάν το κράτος μέλος όπου πράγματι διαπράχθηκε η παρατυπία εξακριβωθεί πριν από τη λήξη τριετούς περιόδου από την ημερομηνία απόκτησης των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1.

3. Τον ειδικό φόρο κατανάλωσης υποχρεούται να καταβάλει το πρόσωπο που εγγυήθηκε την καταβολή του σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή το άρθρο 36 παράγραφος 4 στοιχείο α) καθώς και οποιοδήποτε πρόσωπο συμμετείχε στην παρατυπία.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα τέθηκαν σε ανάλωση, κατόπιν σχετικού αιτήματος επιστρέφουν ή διαγράφουν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης ο οποίος επιβλήθηκε στο κράτος μέλος όπου διαπράχθηκε ή διαπιστώθηκε η παρατυπία. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού αποδεσμεύουν την εγγύηση που έχει κατατεθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 34 παράγραφος 2 στοιχείο α), ή του άρθρου 36 παράγραφος 4 στοιχείο α).

4. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «παρατυπία» νοείται η κατάσταση που δημιουργείται κατά τη διάρκεια διακίνησης υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, βάσει του άρθρου 33 παράγραφος 1 ή του άρθρου 36 παράγραφος 1, η οποία δεν καλύπτεται από το άρθρο 37 και λόγω της οποίας δεν περατώθηκε με κανονικό τρόπο μια διακίνηση ή μέρος μιας διακίνησης προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΜΗΜΑ 1

Επισήματα

Άρθρο 39

1. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν να φέρουν τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα φορολογικά επισήματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα που χρησιμοποιούνται για φορολογικούς σκοπούς όταν τίθενται σε ανάλωση στο έδαφός τους, ή, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο και στο άρθρο 36 παράγραφος 1, όταν εισέρχονται στο έδαφός τους.

2. Τα κράτη μέλη που απαιτούν τη χρησιμοποίηση φορολογικών επισημάτων ή εθνικών αναγνωριστικών σημάτων κατά την έννοια της παραγράφου 1 υποχρεούνται να τα θέτουν στη διάθεση των εγκεκριμένων αποθηκευτών των άλλων κρατών μελών. Ωστόσο, κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι τα φορολογικά επισήματα τίθενται στη διάθεση ενός φορολογικού αντιπροσώπου εγκεκριμένου από τις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων που μπορούν να θεσπίζουν προκειμένου να εξασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή του παρόντος άρθρου και προκειμένου να προλαμβάνεται οποιαδήποτε φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή ή κατάχρηση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα κατά την έννοια της παραγράφου 1 φορολογικά επισήματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα, να μην δημιουργούν εμπόδια στην ελεύθερη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων.

▼B

Όταν αυτά τα επισήματα ή σήματα τίθενται σε υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα, τα τυχόν ποσά που καταβάλλονται ή αποτελούν αντικείμενο εγγύησης για την απόκτηση αυτών των επισημάτων ή σημάτων, πλην των τελών έκδοσής τους, επιστρέφονται, διαγράφονται ή αποδεσμεύονται από το κράτος μέλος που τα χορήγησε εάν ο ειδικός φόρος κατανάλωσης έχει καταστεί απαιτητός και έχει εισπραχθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Ωστόσο, το κράτος μέλος που εξέδωσε τα επισήματα ή σήματα μπορεί να εξαρτά την επιστροφή, τη διαγραφή ή την αποδέσμευση του ποσού που καταβλήθηκε ή απετέλεσε αντικείμενο εγγύησης από την προσκόμιση στις αρμόδιες αρχές του ικανοποιητικής απόδειξης ότι αυτά έχουν αφαιρεθεί ή καταστραφεί.

4. Τα κατά την έννοια της παραγράφου 1 φορολογικά επισήματα ή εθνικά αναγνωριστικά σήματα ισχύουν μόνο στο κράτος μέλος που τα χορήγησε. Τα κράτη μέλη μπορούν, ωστόσο, να προβαίνουν σε αμοιβαία αναγνώριση αυτών των επισημάτων ή σημάτων.

ΤΜΗΜΑ 2

Μικροί οινοπαραγωγοί

Άρθρο 40

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαλλάσσουν τους μικρούς οινοπαραγωγούς από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα κεφάλαια III και IV καθώς και από τις λοιπές υποχρεώσεις τις σχετικές με τη διακίνηση και τον έλεγχο. Όταν οι μικροί αυτοί οινοπαραγωγοί πραγματοποιούν οι ίδιοι ενδοκοινοτικές συναλλαγές, ενημερώνουν τις σχετικές αρχές και συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 884/2001 της Επιτροπής, της 24ης Απριλίου 2001, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά με τα συνοδευτικά έγγραφα μεταφοράς των αμπελοοινικών προϊόντων και των βιβλίων που πρέπει να τηρούνται στον αμπελοοινικό τομέα ([1]).

2. Όταν οι μικροί οινοπαραγωγοί απαλλάσσονται από υποχρεώσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο παραλήπτης ενημερώνει, μέσω του εγγράφου που απαιτείται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 884/2001 ή με αναφορά σε αυτό, τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού για τις παραδόσεις οίνου που έχουν παραληφθεί.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «μικροί οινοπαραγωγοί» νοούνται τα πρόσωπα που παράγουν κατά μέσο όρο κάτω των 1 000 hl οίνου ετησίως.

ΤΜΗΜΑ 3

Εφοδιασμός πλοίων και αεροσκαφών

Άρθρο 41

Μέχρις ότου το Συμβούλιο εκδώσει κοινοτικές διατάξεις για τον εφοδιασμό των πλοίων και αεροσκαφών, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν σε ισχύ τις εθνικές διατάξεις τους όσον αφορά τις απαλλαγές για τον εν λόγω εφοδιασμό.

([1]) ΕΕ L 128 της 10.5.2001, σ. 32.

▼B

ΤΜΗΜΑ 4

Ειδικοί διακανονισμοί

Άρθρο 42

Τα κράτη μέλη τα οποία έχουν συνάψει συμφωνία σχετικά με την ευθύνη για την κατασκευή ή συντήρηση διασυνοριακής γέφυρας δύνανται να λαμβάνουν μέτρα κατά παρέκκλιση από τις γενικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας με σκοπό την απλούστευση της διαδικασίας είσπραξης του φόρου επί των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή και τη συντήρηση της εν λόγω γέφυρας.

Για τους σκοπούς των μέτρων αυτών, η γέφυρα και τα εργοτάξια που αναφέρονται στη συμφωνία θεωρούνται ως τμήμα του εδάφους του κράτους μέλους το οποίο είναι υπεύθυνο για την κατασκευή ή τη συντήρηση της γέφυρας δυνάμει της συμφωνίας.

Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη κοινοποιούν τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, η οποία εν συνεχεία ενημερώνει τα λοιπά κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΙΔΙΚΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

Άρθρο 43

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή καλούμενη στο εξής «επιτροπή ειδικών φόρων κατανάλωσης».

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τρίμηνη.

Άρθρο 44

Εκτός από τα καθήκοντά της δυνάμει του άρθρου 43, η επιτροπή ειδικών φόρων κατανάλωσης εξετάζει τα θέματα που θέτει ο πρόεδρός της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε ύστερα από αίτημα αντιπροσώπου κράτους μέλους, σχετικά με την εφαρμογή των σχετικών με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης κοινοτικών διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 45

1. Μέχρι την 1η Απριλίου 2013, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του μηχανοργανωμένου συστήματος και, ειδικότερα, σχετικά με τις υποχρεώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 21 παράγραφος 6 και σχετικά με τις εφαρμοστέες διαδικασίες σε περίπτωση διακοπής λειτουργίας του συστήματος.

2. Μέχρι την 1η Απριλίου 2015, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

3. Οι εκθέσεις των παραγράφων 1 και 2 βασίζονται ειδικότερα στις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη.

▼B

Άρθρο 46

1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010, τα κράτη μέλη αποστολής μπορούν να εξακολουθήσουν να επιτρέπουν τη διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων τα οποία τελούν υπό καθεστώς αναστολής με βάση τις διατυπώσεις που καθορίζονται στο άρθρο 15 παράγραφος 6 και στο άρθρο 18 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

Η διακίνηση αυτή, καθώς και η εκκαθάρισή της, υπόκεινται στις διατάξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, καθώς και στο άρθρο 15 παράγραφοι 4 και 5 και στο άρθρο 19 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ. Το άρθρο 15 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας εφαρμόζεται σε όλους τους εγγυητές που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφοι 1 και 2 της παρούσας οδηγίας.

Τα άρθρα 21 έως 27 της παρούσας οδηγίας δεν ισχύουν για τις διακινήσεις αυτές.

2. Η διακίνηση των υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων, η οποία είχε αρχίσει πριν από την 1η Απριλίου 2010, συνεχίζεται και εκκαθαρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.

Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στη διακίνηση αυτή.

▼A1

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 32, τα κράτη μέλη που δεν αναφέρονται στο τρίτο και τέταρτο εδάφιο του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/79/ΕΟΚ του Συμβουλίου μπορούν, όσον αφορά τα τσιγάρα τα οποία μπορούν να εισέρχονται στο έδαφός τους χωρίς την καταβολή νέου ειδικού φόρου κατανάλωσης, να εφαρμόζουν από 1ης Ιανουαρίου 2014 ποσοτικό όριο τουλάχιστον 300 τεμαχίων για τα τσιγάρα που προέρχονται από κράτος μέλος το οποίο εφαρμόζει, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 τρίτο και τέταρτο εδάφιο της εν λόγω οδηγίας, ειδικό φόρο κατανάλωσης μικρότερο εκείνου που προβλέπεται από το άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο.

Τα κράτη μέλη που αναφέρονται στο τρίτο και τέταρτο εδάφιο του άρθρου 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 92/79/ΕΟΚ του Συμβουλίου τα οποία επιβάλλουν ειδικό φόρο κατανάλωσης τουλάχιστον 77 EUR ανά 1 000 τσιγάρα ανεξαρτήτως της σταθμισμένης μέσης τιμής λιανικής πώλησης, μπορούν να εφαρμόζουν από 1ης Ιανουαρίου 2014 ποσοτικό όριο τουλάχιστον 300 τεμαχίων για τα τσιγάρα που εισέρχονται στο έδαφός τους χωρίς την καταβολή επιπλέον ειδικού φόρου κατανάλωσης προερχόμενα από κράτος μέλος το οποίο εφαρμόζει μικρότερο ειδικό φόρο κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο της εν λόγω οδηγίας.

Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν ποσοτικό όριο σύμφωνα με το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή. Μπορούν να διενεργούν τους απαραίτητους ελέγχους εφόσον αυτοί δεν επηρεάζουν την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

▼B

Άρθρο 47

1. Η οδηγία 92/12/ΕΟΚ καταργείται από την 1η Απριλίου 2010.

Ωστόσο, η εν λόγω οδηγία εξακολουθεί να εφαρμόζεται εντός των ορίων και για τους σκοπούς που ορίζονται στο άρθρο 46.

2. Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία λογίζονται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία.

▼B

Άρθρο 48

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2010, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία από 1ης Απριλίου 2010. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων καθώς και πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ αυτών και της παρούσας οδηγίας.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτήν κατά την επίσημη έκδοσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 49

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 50

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.